

Щербина Кіра Андріївна
*Курсант Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*
Пожидаєв Є.В.
*старший викладач кафедри спеціальної
фізичної підготовки*

ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ У ВУЗАХ УКРАЇНИ

У публікації використовується опис та аналіз як методи наукового дослідження. Матеріалом для досліджень є іноземні та вітчизняні наукові статті, журнали та публікації дослідників у мережі INTERNET за напрямком дослідження.

Україна займає 150 місце серед 223 країн світу та 122 місце серед членів ООН за показником середньої тривалості життя. За даними Держстату, кожен десятий українець не доживає до 35 років, а кожен четвертий – до 60 років. Сьогодні незалежно від вікової категорії існує велика залежність населення від сучасних засобів комунікацій та комп'ютера. Значну частину свого життя молодь і люди середнього віку проводять за екранами ноутбуків і стаціонарних ПК. 63% молоді вважає, що заняття спортом допоможе покращити стан її здоров'я (у Європі 70%). Найпопулярніші форми фізичної активності в Україні це: біг, їзда на велосипеді, плавання, футбол, гімнастика і піші прогулянки. Питання розвитку спортивної інфраструктури і проведення цікавих спортивних заходів є серед головних пріоритетів розвитку городів нашої країни в цілому. Важливим чинником для підвищення рівня зацікавленості (особливо молоді) заняттями спортом має стати розвиток і модернізація спортивної інфраструктури країни. Наразі спостерігається невідповідність вимогам сучасності ресурсного забезпечення галузі, а саме фінансового та матеріально-технічного, така ситуація є стимулом до вдосконалення стану існуючих спортивних споруд: проведення забудови нових та реконструкцій, капітальних та поточних ремонтів існуючих спортивних споруд. Необхідно продовжити роботу із забудови спортивних майданчиків з тренажерами та комплексів для стріт-воркауту (вуличної гімнастики), забудови стадіонів зі штучним покриттям для гри у футбол та міні-футбол, реконструкції баскетбольних та волейбольних майданчиків.

Слід зазначити, що серед документів які зберігаються в обласних державних архівах, численні документи які характеризують процес розбудови спортивної галузі, є одними з найменш затребуваних. Комплексних досліджень, щодо діяльності різного роду студентських спортивних товариств та клубів не існує. У сучасному спортивному житті пріоритетними напрямками спортивної діяльності є підготовка олімпійського резерву, активна підтримка розвитку інваспорту та участь у різного роду спортивних масових змаганнях.

Отже, актуальність теми мого дослідження насамперед полягає в тому, що необхідність вивчення розвитку фізичного виховання в Україні є особливо важливою в наш час, коли в країні проходить процес відродження й особливого значення набуває необхідність відповідних знань.

Бібліографічні посилання:

1. Салтан О. М., Салтан Н. М. «Історичні аспекти розвитку фізичної культури та спорту в Україні» харківська державна академія фізичної культури, стаття 2019 року с. 3-4
2. Колишкін О. В. Використання засобів адаптивного фізичного виховання у процесі розвитку рухової сфери учнів / О. В. Колишкін // Вісник Чернігівського ДПУ імені Т. Г. Шевченка. Вип. 81 [за заг. ред. М. О. Носко]. – Чернігів : ЧДПУ, 2010. – 724 с. (Серія : Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт). – С. 241–244.

Юсько Олександр Вадимович,
курсант 2-го курсу ФПФПДР
*Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*
Науковий керівник:

Тінін Дмитро Геннадійович,
викладач кафедри ТСП
*Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

МОЖЛИВОСТІ ПРАВООХОРОНЦІВ В УДОСКОНАЛЕННІ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ СИЛ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Під час несення служби поліцейськими, вони піддаються діям безлічі факторів, які впливають на їх боєздатність, життя та здоров'я. Відволікаючі чинники та ризик для життя і здоров'я можуть знизити ефективність виконання оперативних задач або повністю припинити їх виконання. Нажаль кожного року поліцейські отримують поранення та гинуть під час несення служби. Так, наприклад тільки у 2017 році було травмовано 1443 осіб особового складу Національної поліції та Національної гвардії. Були випадки групового травмування правоохоронців. Наприклад, 31 серпня 2015 року після вибуху гранати біля Верховної Ради постраждало 141 правоохоронець та 4 загинуло.

Зниження боєздатності та готовності до виконання оперативних задач, підвищення рівня травматизму серед особового складу Національної поліції передбачають впровадження та забезпечення комплексу заходів. Серед яких підвищення рівня професійної підготовки. У системі професійної підготовки найбільш дієвими є первинна та службова підготовка.